

SFS 2002:1042

Utkom från trycket
den 17 december 2002

Förordning om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet;

utfärdad den 5 december 2002.

Regeringen föreskriver följande.

Förordningens tillämpningsområde

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om årliga avgifter som skall betalas för Finansinspektionens verksamhet. Avgifterna skall finansiera den verksamhet som drivs av inspektionen med undantag för sådan verksamhet som finansieras med stöd av förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen eller avgiftsförordningen (1992:191) samt sådan verksamhet som fullgörs enligt förordningen (2002:472) om åtgärder för fredstida krishantering och höjd beredskap.

2 § Avgifterna enligt denna förordning och förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen skall tillsammans uppgå till ett belopp som motsvarar Finansinspektionens årliga kostnader för de verksamheter som skall finansieras med avgifterna.

Avgifterna enligt denna förordning skall redovisas mot inkomsttitel på det sätt som bestäms i regleringsbrev för Finansinspektionen.

3 § Avgift tas ut med stöd av bestämmelser i

- 73 § lagen (1972:262) om understödsföreningar,
- 39 § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
- 19 kap. 15 § försäkringsrörelselagen (1982:713),
- 7 kap. 22 § bankrörelselagen (1987:617),
- 9 § lagen (1989:508) om försäkringsmäklare,
- 39 § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
- 6 kap. 4 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
- 6 kap. 11 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
- 11 kap. 9 § andra stycket lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
- 10 § lagen (1992:701) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa,
- 5 kap. 23 § lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet,
- 15 § lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank,
- 7 kap. 14 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag,

- 10 kap. 9 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige,
- 10 § lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten,
- 9 kap. 1 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,
- 5 kap. 8 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
- 13 § insiderstrafflagen (2000:1086),
- 26 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, och
- 6 kap. 19 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar.

Beräkning och uttag av avgifter

4 § Avgifterna från de företagsgrupper och myndigheter som anges i 5–9 §§ skall ge inspektionen full kostnadstäckning för gruppen respektive myndigheten i fråga, om inte något annat anges i denna förordning. Med full kostnadstäckning avses att varje företagsgrupp och myndighet skall svara för både direkta kostnader och den andel av indirekta kostnader som går att hänföra till gruppen respektive myndigheten.

5 § Varje företagsgrupp som anges nedan skall påföras ett sammanlagt avgiftsbelopp som baseras på dels den tid som Finansinspektionen enligt sin tidsredovisning har lagt ned på gruppen, dels den timkostnad som inspektionen har bestämt, om inte något annat anges i denna paragraf.

Inspektionen skall fastställa procentsatser för de intervall som anges i punkterna 1–9 nedan så att full kostnadstäckning uppnås för varje företagsgrupp. Dessa procentsatser får högst uppgå till de belopp som anges för intervallen.

När Finansinspektionen har beräknat det samlade avgiftsbeloppet för respektive företagsgrupp skall det fördelas på de företag som ingår i gruppen. Varje företag i gruppen skall betala en avgift som är beräknad utifrån företagets balansomslutning för det närmast föregående räkenskapsåret. Avgiften beräknas genom att företagets balansomslutning först delas upp i de intervall som anges i den punkt som enligt nedan är tillämplig på företaget. Den del som hänförs till respektive intervall multipliceras därefter med den procentsats som fastställts enligt andra stycket.

1. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt bankrörelselagen (1987:617) skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–1 miljard kr	0,04
1–10 miljarder kr	0,03
10–60 miljarder kr	0,006
60 miljarder kr och däröver	0,0055

Lägsta avgift är 10 000 kr.

2. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt sparbankslagen (1987:619) eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–1 miljard kr	0,04
1–10 miljarder kr	0,03
10–60 miljarder kr	0,006
60 miljarder kr och däröver	0,0055

Lägsta avgift är 10 000 kr.

3. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet, lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar, lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan, lagen (1992:701) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa eller lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–1 miljard kr	0,015
1–60 miljarder kr	0,001
60–100 miljarder kr	0,0008
100 miljarder kr och däröver	0,0006

Lägsta avgift är 10 000 kr.

Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Sveriges allmänna hypoteksbank betalar lägsta avgift.

4. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och som är värdepappersbolag skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–1 miljard kr	0,2
1–5 miljarder kr	0,05
5 miljarder kr och däröver	0,01

Lägsta avgift är 20 000 kr.

5. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) och som är livförsäkringsbolag skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–0,5 miljarder kr	0,1
0,5–1 miljard kr	0,075
1–2 miljarder kr	0,04
2 miljarder kr och däröver	0,01

Lägsta avgift är 20 000 kr.

6. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) och som betecknas som rikstäckande skadeförsäkringsbolag skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–0,5 miljarder kr	0,1
0,5–1 miljard kr	0,075
1–2 miljarder kr	0,04
2 miljarder kr och däröver	0,01

Lägsta avgift är 20 000 kr.

7. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) och som betecknas som lokala skadeförsäkringsbolag skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–0,5 miljarder kr	0,1
0,5–1 miljard kr	0,075
1–2 miljarder kr	0,04
2 miljarder kr och däröver	0,01

Lägsta avgift är 3 000 kr.

8. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–0,5 miljarder kr	0,1
0,5–1 miljard kr	0,075
1–2 miljarder kr	0,04
2 miljarder kr och däröver	0,01

Lägsta avgift är 3 000 kr.

Understödsföreningar som medgetts undantag enligt 2 § andra stycket lagen om understödsföreningar (begränsad tillsyn) betalar ingen avgift.

9. Företag med tillstånd att driva verksamhet enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet eller lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument skall högst betala en avgift enligt följande.

Balansomslutning	Procent, högst inom intervallet:
0–0,1 miljard kr	0,9
0,1–1 miljard kr	0,45
1–5 miljarder kr	0,11
5 miljarder kr och därutöver	0,03

Lägsta avgift är 20 000 kr.

6 § Företag med tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder (fondbolag) skall påföras ett sammanlagt avgiftsbelopp som baseras på dels den tid som Finansinspektionen enligt sin tidsredovisning har lagt ned på denna företagsgrupp, dels den timkostnad som inspektionen har bestämt.

När inspektionen har beräknat det sammanlagda avgiftsbeloppet för denna företagsgrupp skall det fördelas på de företag som ingår i gruppen. Varje företag i gruppen skall betala en avgift som är beräknad utifrån det sammanlagda värdet vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret

av de värdepappersfonder som företaget förvaltar. Avgiften för ett företag får motsvara högst 0,02 procent av detta värde.

Lägsta avgift är 10 000 kr.

7 § Premiépensionsmyndigheten och Sjunde AP-fonden skall betala en avgift som baseras på dels den tid som Finansinspektionen enligt sin tidsredovisning har lagt ned på respektive myndighet, dels den timkostnad som inspektionen har bestämt.

Lägsta avgift är 10 000 kr.

8 § En försäkringsmäklare som är fysisk person med tillstånd enligt 3 och 5 §§ lagen (1989:508) om försäkringsmäklare skall betala en avgift på 5 000 kr. En fysisk person som enligt Finansinspektionens register förmedlar försäkringar uteslutande för en försäkringsmäklare som är juridisk person skall inte betala någon avgift.

En försäkringsmäklare som är juridisk person med tillstånd enligt 3 och 4 §§ lagen om försäkringsmäklare skall betala en avgift på 5 000 kr för varje fysisk person som enligt Finansinspektionens register förmedlar försäkringar för den juridiska personen.

9 § Utländska företag skall betala avgift enligt nedan.

1. Sådant bankföretag från ett annat EES-land, med filial i Sverige, som avses i 1 kap. 5 § bankrörelselagen (1987:617) skall betala 10 000 kr.

2. Sådant annat kreditinstitut än bank från ett annat EES-land, med filial i Sverige, som avses i 2 kap. 9 § lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet skall betala 10 000 kr.

3. Sådant utländskt fondföretag som avses i 7 a § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder skall betala 10 000 kr.

4. Sådant utländskt fondföretag från ett annat EES-land som avses i 7 b § lagen om värdepappersfonder skall betala 5 000 kr.

5. Sådant utländskt företag från ett annat EES-land, med filial i Sverige, som avses i 1 kap. 3 c § 1 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse samt sådant annat utländskt företag, med filial i Sverige, som avses i 2 kap. 7 § samma lag skall betala 20 000 kr.

6. Sådant utländskt försäkringsgivare från tredjeländ som avses i 1 kap. 5 § första stycket 2 lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige och som driver försäkringsrörelse i Sverige genom generalagent eller filial skall betala 20 000 kr.

7. Sådant utländskt företag för elektroniska pengar från ett annat EES-land, med filial i Sverige, som avses i 6 kap. 8 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar skall betala 10 000 kr.

Gemensamma bestämmelser

10 § Om tillsynen av ett företag eller en myndighet som skall betala avgift enligt 5–9 §§ har omfattat endast en del av ett år eller, i fråga om fondbolag, om bolaget förvaltats en värdepappersfond endast under en del av ett år, skall avgiften minskas i motsvarande mån. Avgiften för det kalenderår då tillsynen börjar skall betalas i efterskott och bestämmas med utgångspunkt i förhållandena vid det årets utgång.

11 § Finansinspektionen skall senast den 30 november varje år fastställa avgiftens storlek och till varje avgiftspliktig skicka en faktura på det belopp som skall betalas samt ange den tid inom vilken betalning skall ske.

Avgiften skall betalas genom insättning på Finansinspektionens post- eller bankgirokonto.

Dröjsmålsränta tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta skall beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

Finansinspektionen skall i slutet av varje år göra en jämförelse mellan inbetalda avgifter under året och slutliga kostnader för varje företagsgrupp och myndighet. Resultatet av denna jämförelse skall beaktas när avgift för nästföljande år fastställs för företagsgruppen respektive myndigheten i fråga.

12 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften.

13 § Finansinspektionens beslut om betalning av avgift får verkställas enligt utskökningsbalken.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1995:1116) om finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om avgifter som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

På regeringens vägnar

GUNNAR LUND

Göran Haag
(Finansdepartementet)